

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 200: Phải “Nhất Vô Sở Vi” Mới Được

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 014)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phải “Nhất Vô Sở Vi (*)” mới được】

“Nhất vô sở vi” (một bề không làm) chính là không chấp tướng, trong tâm chẳng lưu giữ việc gì, xem như không có việc gì; nhưng trên Sự tướng thì làm rất nghiêm túc, rất nỗ lực, chứ chẳng phải là không làm. Tuy là nỗ lực làm việc nghiêm túc, không nhàm không mỏi, nhưng trong tâm lại điềm nhiên như không, căn bản là chẳng hề để tâm đến việc ấy, chỗ khác biệt giữa chư Phật Bồ-tát và phàm phu chính là ở ngay điểm này.

Chúng ta muốn học Phật, cần phải ghi nhớ là học ngay cái điểm này của Ngài.

Học điều này, ngay liền một lúc thì học không nổi! Bởi vì chúng ta bất luận là làm việc gì, cũng luôn luôn khởi tâm động niệm, không thể nào làm được cái tâm thái “như không có việc gì” mà bên ngoài vẫn nỗ lực hoàn thành tốt công việc, đây là cảnh giới mà chúng ta rất khó tưởng tượng ra được.

Cần phải từ từ mà học, dần dần mà thâm nhập, mà học tập, học ngay trong cuộc sống thường ngày, từ việc mặc áo, ăn cơm, làm việc, cho đến đối nhân xử thế tiếp vật, chính là học ở ngay những chỗ này, học ngay trong cuộc sống.

Việc thì vẫn phải làm, ngày ngày mặc áo, ngày ngày ăn cơm, nhưng học cách không chấp tướng, học cái tâm thái “như không có việc gì”, học cái này, đây mới là bản lĩnh chân thật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Chú thích thêm:

(*) Nhất Vô Sở Vi (一無所為)

- **Nghĩa đen:** “Nhất” là một bề/hoàn toàn, “Vô sở vi” là không làm gì cả.

- **Nghĩa thâm sâu trong đoạn giảng:** Thông thường, người đời hiểu “không làm gì” là lười biếng, buông xuôi. Nhưng ở đây, Hòa thượng dạy “Nhất vô sở vi” là nói về **Tâm thái**.

- Tức là trong tâm không hề lưu giữ bóng dáng của việc mình làm. Làm xong là buông xả ngay, không kể công, không mong cầu báo đáp, không thấy mình là người làm (ngã), không thấy việc được làm (pháp).

- Tâm rộng rang, thanh tịnh như hư không, đó gọi là “Vô sở vi” (Không làm gì trong tâm).